

O veřejných médiích, která by měla sloužit všem, ale zjevně neslouží

- editor007 | 23. dubna 2024

SVĚT: Dlouholetý redaktor amerického veřejného rádia napsal otevřený dopis, ve kterém kritizuje jednostranné zaměření rádia a fakt, že rádio slouží pouze malé skupině liberálních posluchačů. Jeho dopis popisuje zrychlující se cestu rádia od poskytovatele zpráv k hlásné ideologické troubě.

Americká síť veřejných rozhlasových stanic nese název „National Public Radio“ neboli NPR. Byla založena v roce 1970 americkým Kongresem a je financována většinou z veřejných prostředků. Cílem rádia je podle jeho vlastních slov informovat veřejnost, být strážcem demokracie a držet se principů nezávislosti, přesného popisu reality a pravdy.

Pravda jsme my

Počátkem dubna zveřejnil dlouholetý zaměstnanec rádia, seniorní editor Uri Berliner, otevřený dopis, ve kterém píše, že rádio ztratilo důvěru posluchačů, neboť jim začalo říkat, co si mají myslet.

V dopise uvádí, že rádio bylo vždy liberálně zaměřené, ale že situace se změnila v roce 2016, kdy prezidentské volby vyhrál Donald Trump. Cílem rádia se stalo poškodit Donalda Trumpa a napomoci jeho pádu. Výběr zpráv, čas, který byl věnován jednotlivým zprávám, nebo hosté, kteří byli zváni do studia, to vše bylo podřízeno hlavnímu cíli.

George Floyd nikdy nezlame

Po smrti George Floyda se rádio zaměřilo na boj s domnělým rasismem. Místo standardní žurnalistické práce, která se nechá vést fakty k odpovědím na složité otázky doby, dospělo rádio k závěru, že ponese prapor změny.

Ředitel rádia vyhlásil diverzitu zaměstnanců a posluchačů za hlavní misi. Novináři se museli každého ptát na jeho rasu, pohlaví a etnický původ a data ukládat do databáze. V kancelářích se objevili noví manažeři diverzity, kteří vyvolávali diskuze o rasismu. Zaměstnanci absolvovali různá školení na odhalování nevědomé zaujatosti. Jediná různorodost, která nebyla podporována, byla diverzita názorů.

Pozn. autora: Pokud se matka za jízdy v autě dostatečně často zeptá svého malého dítěte, zda se mu nechce zvracet, je pouze otázkou času, kdy se doopravdy pobleje.

Stejně tak je jen otázkou času, než se lidé začnou nenávidět, pokud se jich někdo bude neustále ptát, zda by se neměli starat o to, kdo jak vypadá nebo s kým spí. To je moderní metoda rozvrácení svobodné společnosti, se kterou přišla frankfurtská škola, jež položila ideové základy progresivismu.

Rasismus, kam se jeden podívá

Zpravodajství rádia muselo reflektovat nový pohled na svět a rádio začalo publikovat zprávy o tom, že obavy z narůstající kriminality jsou rasistické nebo že asiáté, kteří odmítají protekci u přijímaček, jsou zmanipulováni bílými konzervativci.

Přes úpornou snahu o diverzitu se počet hispánských nebo černošských posluchačů rádia nezměnil a zůstal hluboko pod poměrným zastoupením v porovnání se složením americké populace. Rádio prezentuje světonázor malého segmentu amerických občanů. Posluchači rádia jsou většinou progresivní a pocházejí z velkých aglomerací na pobřeží a univerzitních měst.

Z 87 novinářů v oddělení, ve kterém pracoval autor dopisu, je 87 demokratů a žádný republikán.

Pozn. autora: Představa jiného politického názoru je pro liberála stejnou záhadou jako starověké obrazce na náhorní planině v Peru. U jiného názoru také končí jeho oddanost diverzitě. Rozpor v tom nehledá, neboť k obhájení svého názoru používá argument dezinformace.

Nestrannost? To je co?

Uri Berliner se podle svých slov opakovaně snažil diskutovat s vedením o jednostranném zaměření rádia a ignorování pravidel nezávislé žurnalistiky. Jeho podněty zůstaly bez odezvy.

Výsledkem ideologického zaměření rádia je pokles počtu posluchačů, nucené rušení některých podcastů a propuštění 10 % zaměstnanců v roce 2023.

Tohle plus řadu konkrétních příkladů ze života rádia popsal Uri Berliner ve svém dopise.

Kritika ano, ale jediné konstruktivní

Zhruba dva týdny po napsání dopisu byl autor suspendován na dobu pěti dní bez nároku na mzdu. Jeho dopis zaměstnance rádia pobouřil, neboť poskytl „materiál pro konzervativní a republikánské kritiky rádia NPR“.

Trest přišel od nové ředitelky, která nastoupila v měsíci březnu. Jmenuje se Katherine Maher a dříve pracovala pro organizaci UNICEF a následně byla výkonnou ředitelkou mateřské společnosti Wikipedie.

Co s takovou otevřeností?

V jednom z rozhovorů pro média popsala Katherine Maher svoji vizi ve Wikipedii takto:

„Jednou z původních myšlenek Wikipedie byla idea volné a otevřené komunity. Došla jsem k závěru, že volná a otevřená platforma byla způsobem pohledu na svět, který byl ze své podstaty omezený. Idea volnosti a otevřenosti je vedena dobrými úmysly, ale nakonec zejména v případě Wikipedie jen podporuje historické mocenské struktury. Často vychází z představ západního bílého muže o tom, kdo je ve společnosti důležitý.“

Nebo takto:

„Možná, že pro naše nejsložitější diskuze nemusí být hledání pravdy a přesvědčování ostatních o pravdě nejlepším začátkem. Vlastně odkazování na pravdu může být vyrušením na cestě ke společnému porozumění a dokončení cíle.“

Pozn. autora: Dříve měli lepší a kratší heslo. Říkali tomu klid na práci.

Očekávaný konec

Minulý týden Uri Berliner rezignoval na svou funkci. Nová ředitelka rádia podle něj svými rozdělujícími názory jen potvrzuje to, co napsal ve svém dopise.

Kolegové Uri Berlinera s ním už dále nechtějí spolupracovat, byť někteří anonymně potvrdili, že na jeho tvrzeních něco pravdy je. Šéfová oddělení, ve kterém pracoval, napsala zaměstnancům, že „zdravá diskuze je něco, čeho není nikdy dost“.

AUTOR: G. Sitař

[ZDROJ](#)

- (1) [Otevřený dopis](#)
- (2) [Trest](#)
- (3) [Rezignace](#)
- (3) [Maher 1](#) a [Maher 2](#)